

Abstrakt

Tato práce řeší problematiku domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor, v nichž advokát vykonává advokacii, upravenou v § 85b zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním. Zmíněný institut, který využívají orgány činné v trestním řízení, v posledních letech přináší více problémů než dříve. To hlavně z důvodu, že státní zástupci tohoto institutu stále častěji zneužívají k získání cenných informací, které v místě výkonu advokacie uchovává advokát. Obdobný problém pak nastává na úrovni soudců, kteří rozhodují o tom, zda požadované listiny u advokáta nalezené nakonec státní zástupce, či policejní orgán získá k prozkoumání, neboť si sami nejsou mnohdy jisti, jak přesně v takovém případě postupovat a zda rozhodují v souladu se zákonem. Důsledkem toho je mnoho sporů, poškozených advokátů, ale hlavně poškozených klientů, kteří tak přicházejí o dokumenty, které advokátovi v dobré víře a k účelům obhajoby poskytli. V konečném důsledku je představitelem státu zasahováno do důvěrného vztahu advokáta a klienta a do základního práva na obhajobu jakožto jednoho ze základních lidských práv a pilíře demokratické společnosti a právního státu. Postupem nastíněným výše tak stát, místo, aby práva klientů advokáta chránil, do nich nezákonně zasahuje a podkopává tím svou legitimitu.

Podstatou práce je, zkoumáním odborných pramenů a praxe advokátů a orgánů činných v trestním řízení, přehledně popsat výše uvedený institut prohlídek spolu s dalšími souvisejícími instituty práva, subjektivně ho zhodnotit, upozornit na nalezené nedostatky a průběžně polemizovat s myšlenkami odborníků a předkládat odůvodněné závěry. Rozborem problematiky jsem dospěl k závěru, že k napravení výše zmíněných závadných postupů orgánů činných v trestním řízení, nebude nutné měnit právní úpravu domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor, v nichž advokát vykonává advokacii, ale spíše bude potřeba zlepšit postupy orgánů činných v trestním řízení.

Tím, že zlepšení situace je možné pouze změnou postupů a rozhodovací praxe orgánů činných v trestním řízení, leží cíl práce v teoretické rovině. Ta je představována zmíněnými průběžnými návrhy, polemikami s popsány závěry a situacemi a textem rigorózní práce jako celku. V uvedeném je možné spatřovat i její přínos. Z hlediska doktríny totiž předkládaný ucelený text popisuje jeden z institutů trestního práva procesního. Z hlediska praxe advokáta lze text využít k lepší orientaci v problematice, stejně jako k určité prevenci, popř. jako „návod“ jak se zachovat ve chvíli, kdy orgán činný v trestním řízení „zaklepe“ na dveře advokátovy kanceláře s příkazem k prohlídce místa, ve kterém vykonává advokacii. Neméně užitečná může

být předkládaná práce i pro orgány činné v trestním řízení, které by se díky ní mohly vyvarovat nežádoucích pochybení.